

ders dat 's laastens sendelingen, bespeurende dat op die banken voor eerst geen visschrij konde gehouden worden, ook hadden begonnen te reppen van de Manaarsche visserij en te drijven dat hun meester daarin ook een portie vanouds competeerde. Gelijk dien vorst ook inderdaad, nadat de visserij aan de gang was, met de institutie zijner pretensie is te voorschijn gekomen.

Fol. 72v-73r.

(Alles staat duidelijk in de geheime brief uit Ceylon van 13 april 1766 en in die van 23 mei naar Ceylon, waarin de maatregelen van de gouverneur in Coromandel Pieter Haksteen en van de gouverneur te Ceylon Iman Willem Falck zijn goedgekeurd. Daar wordt naar verwezen en bovendien naar het antwoord op de brief van de vorst van Arcadu [fol. 74] aan de gouverneur-generaal, dat in afschrift bij de geheime stukken wordt meegezonden. Het bestuur berichtte in de brief van 12 april 1766 dat de snauw Postiljon geheel onbruikbaar was geworden. Er is gevraagd aan Heren XVII en de Hoge Regering te melden waar ze gebouwd werd, en van wie ze is gekocht. Dit vaartuig mag ter verkoop voor sloop naar Malabar gaan. Uit de resolutie te Colombo van 14 oktober 1762 blijkt slechts dat het voor f 15.600,- is gekocht en het kasboek meldt dat dit bedrag aan een zekere vrijburger Thomas Klem werd betaald. In de generale missive van eind december 1764 is aangegeven in hoeverre men het eens is geweest met de toestemming die het bestuur aan de gezagvoerders van schepen gaf, om wat textiel aan te voeren. In die van 20 oktober 1765 werd gemeld dat het met een circulaire verboden is om vreemdelingen in dienst te nemen. Het bestuur te Colombo is al verleden jaar bevolen om [fol. 75] het bevel in de brief van Heren XVII van 29 april 1764 betreffende het toelaten van vreemde schepen, en alles wat daarover eerder werd bepaald, na te leven. In de brief van 5 december 1765 beloofde het bestuur dat te zullen doen. Het had dat ook aan de Engelsen medegedeeld. Volgens de wens van Heren XVII is nog eens bevolen alle opdrachten hierover, en in het bijzonder dat in het plakkaat van 29 maart 1754, stipt uit te voeren. Uitgezonderd de benodigde rijst uit Coromandel of Bengalen zal het aan vreemdelingen en handelaren niet worden toegestaan goederen te verkopen. Overeenkomstig het duidelijke bevel van Heren XVII mag het bestuur uitsluitend voor pagoden assignaties op Nederland verstrekken. In het onwaarschijnlijke geval dat dit onmogelijk is moeten de redenen daartoe aan Batavia en Nederland worden uitgelegd. [fol. 76] Men dient aan te tonen dat er geen bezwaren tegen waren. Overigens is in de generale missive van 20 oktober 1765 reeds aangegeven dat het bestuur in zijn antwoord op het extract uit de brief van 25 oktober 1762 uit Nederland heeft aangetoond dat er, evenmin als in het geval van dukatons en ropia's, op pagoden verlies wordt geleden, daar ze weer voor dezelfde waarde uitgegeven kunnen worden. Op de twee eerstgenoemde munten is het rabat voor de Compagnie wat gunstiger. De omstandigheid waarin Ceylon geruime tijd was, heeft het zo niet onmogelijk, dan toch zeer moeilijk gemaakt het voorschrift om uitsluitend pagoden op assignatie aan te nemen uit te voeren. In de generale missive van eind december 1764 is reeds bericht dat gouverneur Lubbert Jan van Eck het onderzoek in de zaak van de commandeur te Galle Abraham Samlandt, de opperkoopman Henricus Leembrugge [fol. 77] en de kapitein-militair Jan Hendrik Dies wegens drukke werkzaamheden heeft moeten uitstellen. Wegens de dood van Van Eck, van Samland, zowel als van Dies laat de Hoge Regering deze kwestie verder rusten. Naar aanleiding van de gevraagde uitleg over de oprichting van een geschutgieterij is in de brief van 5 juli 1766 naar Ceylon bevolen hiervan af te zien, daar het nut gezien de hoge kosten gering is. Er zijn slechts enkele kleine mortieren gegoten zijn, waarvan de kwaliteit te Batavia niet valt te bepalen.

MALABAR

Voor de schulden van Travancore en de grote verschillen in de negotieboeken verwijst men naar de generale missive van 20 oktober 1764. [fol.78] Heren XVII hadden een opmerking gemaakt over de toestemming om juwelen en goudwerk te verkopen die door de koning Desinganadu voor f 85.024 aan de Compagnie waren verpand.)